

1 Ноември
1928 г.

ПОТОЧЕ

Ниско събн
Августин
Вестник на Деца

Цена 3 лв.

Одобрен от Министерството на Народното просвещение съ заповед № 5295 от 22 декември 1927 год.

Редакция и администрация: Книгоиздателство Ив. Коюмджиев, София, ул. П. Савиня, 50.

Есень в гора

Картина от худож. А. Франк

ЕСЕНЬ

Слабо вече грее
Слънчевият лъсъ,
Нѣма го и мина
Лѣтния топлина.

Вредомъ вече есень
Вѣтърът долетя,
Вѣтърът играе
Съ жълтитъ листа.

Скоро ще повѣе
Зимния остръ хладъ,
Скоро ще пристигне,
Мразко бѣлобродъ!

По гори, полета
Млъкна птици звѣтъ,
Сакошъ че застина
Цѣлий миръ вътъ сѣнь.

Глъхне всичко вредомъ,
Стелать се мъгли,
Отъ небето сиво
Често дъждъ вали.

Траяко Симеоновъ

АЛЕКО КОНСТАНТИНОВЪ

АВТОРЪТЪ на книгитѣ „Бай-Ганю“, „До Чакало в мазада“ и на още много весели и поучителни разкази, които нѣмъ чететь и съ радостъ препорочатъ, е **Алеко Константиновъ**. Алеко отдавна не ни е написалъ нѣщо ново, не ни е разказалъ съ нови описания и пикетности.

Той не е живъ.
Вечерта на празника „Св. Кирилъ и Методий“ — 1927 г., когато Алеко се връщалъ отъ гр. Пещера, гдето е ходилъ да види какъ се празнува тамъ този празникъ, билъ е посрещнатъ отъ зли хора и убитъ.
На истото, гдето Алеко падналъ, нѣмъ издигнатъ паметникъ.

Алеко се е родилъ на връхъ Нова година 1863 г. въ гр. Свищовъ. Родилъ се е слабо момченце, първото момченце на мама и татъ, затова е билъ тъй галенъ и обичанъ. Алеко ималъ две сестри, които сѣщо му се радвали и обичали. Тъ сѣ го полюбилъ и съ слави пѣсни присивали. Полюла го и милава и майка му, но която той скоро изгубилъ. Още отъ малкъ той останалъ сиракъ — безъ майка. Леля му го отгледала. Тя му разказвала хубави и весели приказки, които той съ наслада слушалъ и погледвалъ. Презъ дългитъ зими моши той често сѣдалъ на колятото на татъ си и искалъ да му разказва приказки. И татко му разказвалъ. Татко му билъ ученъ на тогавашно време човѣкъ. Той обичалъ науката и искалъ Алеко да стане ученъ, та го пратилъ въ Габровската гимназия, а по-после въ Русия.

Като се върналъ отъ Русия, Алеко станалъ сѣди въ София, а по-после адвокатъ и писателъ. Като ученикъ той се опитвалъ да пише стихове и разкази. Издавалъ е рѣдко писане списание, та го раздавалъ между другитѣ си въ училище. Това сѣ били първитѣ му опити, но по-после той станалъ опитенъ, написалъ рѣдица статии въ вестникитѣ, разкази, стихове изъ описанията и пикетностието си до „Чакало в мазада“. Непоса и бележитото си съчинение „Бай Ганю“, гдето описва характера, обичитѣ и недостаткитѣ на българина.

А той рано умрялъ, не можа всичко да опише, да ни посочи всичкитѣ недостатѣци, та да се поправятъ.

Алеко Константиновъ е основател и на първото туристическо дружество въ България.

